

GAZETA KUJAWSKA

ORGAN MIĘDZYPARTYJNY STRONNICTW POLITYCZNYCH

Nr. 24 — Rok I

Włocławek, wtorek 29 stycznia 1946 roku.

Cena 2 złote

W rocznicę wyzwolenia ziemi śląskiej

Przemówienie Prezydenta K. R. N. ob. Bieruta

KATOWICE, 28. 1. W dzisiejszym radosnym dniu, w rocznicę Wyzwolenia ziemi Śląskiej chciałbym w imieniu własnym, imieniu Krajowej Rady Narodowej oraz w imieniu Rządu Jedności Narodowej wyrazić wam, obywatele, całemu pracowitemu, wytrwałemu Ludowi śląskiemu gorące, serdeczne pozdrowienia.

Chciałbym podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do tego, iż możemy dzisiaj obchodzić rocznicę wyzwolenia naszego kraju i wyzwolenia naszej ziemi śląskiej. Chciałbym podziękować w pierwszym rzędzie bohaterów, zwycięskiej Armii Czerwonej, która pomogła wypędzić z naszego kraju dzikiego barbarzyńcę hitlerowskiego, a której przedstawiciele obecni są na naszej dzisiejszej uroczystości.

W imieniu całego Narodu Polskiego chciałbym przekazać gorące podziękowanie marszałkom radzieckim, wodzom zwycięskiego pochodu,

dzięki którym Polska odzyskała Wolność.

Chciałbym podziękować naszemu bohaterskiemu Wojsku Polskiemu, które razem z Armią Czerwoną nie szczędząc krwi walczyło o wolność naszej ziemi. Chciałbym podziękować wam, obywatele, którzyście pracą swoją, wytrwałą i ofiarną, nie szczędząc wysiłku, trudu i potu, nie szczędząc ofiar, w poczuciu obowiązku obywatela i patrioty przyczynili się również do zwycięstwa, którego rocznicę dziś obchodzimy.

Lud śląski, już nazajutrz po oswojeniu ziemi śląskiej, stanął do pracy, aby uchronić przed zniszczeniem kopalnie i huty swe. Uczynił wszystko, aby już nazajutrz po uwolnieniu, dostarczyć węgla do parowozów, którymi posuwała się naprzód Armia zwycięska, które dowoziły tej Armii zaopatrzenie.

Górnicy polscy byli uczestnikami zwycięstwa na froncie. Ten sam gór-

nik, stał się uczestnikiem zwycięstwa na odcinku pracy pokojowej. W trudzie i znoju, wskaże on nam warunki i odbudowę zniszczeń, buduje Demokratyczną Rzeczypospolitą i dlatego chciałbym podziękować nie tylko tym wszystkim, którzy dzięki uchwale Krajowej Rady Narodowej zostali odznaczani wysokimi orderami i medalami, symbolizującymi hołd Narodu dla ich patriotycznego czynu, ale i tym, którzy jeszcze może niezauważeni niosą codzienny, ofiarny trud dla dobra Rzeczypospolitej.

Tym wszystkim pracownikom, którzy — choć niewidzialni — z równą ofiarnością, z równym oddaniem niosą dalsze wyzwolenie, wyzwolenie od nędzy i niedomagań, wyzwolenie w kierunku dobrobytu — tym wszystkim pracownikom, składam dzisiaj w imieniu Narodu Polskiego gorące, serdeczne podziękowanie.

Ambasador Anglii u generalissimusa Stalina

MOSKWA, 28. 1. Agencja Tass donosi, że przewodniczący Rady Komisarzy Ludowych ZSRR generalissimus Stalin przyjął ambasadora Wielkiej Brytanii Archibalda Clarcka Kerr. W czasie rozmowy obecny był komisarz ludowy spraw zagranicznych ZSRR Mołotow.

André Philipe ministrem skarbu

PARYŻ, 28. 1. Francuski socjalistyczny poseł Andre Philippe zgodził się objąć stanowisko ministra skarbu pod warunkiem, że trzy partie przyjmą program gospodarczy przedstawiony im przez premiera Gouin.

Demonstracje Chńskich studentów

LONDYN, 28. 1. Agencja Reutersa donosi z Czongkingu, że pięć tysięcy studentów chińskich demonstrowało w piątek przed ambasadą brytyjską, żądając powrotu Hongkongu do Chin.

Święto niepodległości w Indach

LONDYN, 28. 1. Agencja Reutersa donosi z Bombaju, że w dniu święta niepodległości pochód ciągnący się na przestrzeni kilku mil przeszedł ulicami miasta ze sztandarami, na których widniały napisy: „żądamy niepodległości“ oraz z innymi hasłami hinduskimi Kongresu narodowego.

W większości miast i wsi hinduskich odbyły się podobne obchody.

Rezolucja Partii Pracy

LONDYN, 28. 1. Agencja Reutersa donosi, że Komitet Wykonawczy Partii Pracy przyjął rezolucję popierającą stanowisko ministra Bevina w sprawie rządu generała Franco. Rezolucja wyraża nadzieję, że Wielka Brytania wspólnie z sojusznikami do pomoże do przywrócenia rządów demokratycznych w Hiszpanii, obalonych przez Hitlera i Mussoliniego.

Komitet Wykonawczy jest zdania, że istnienie rządów faszystowskich w Europie lub gdziekolwiek na świecie zagraża wolności i pokojowi.

List dyrektora UNRRA do premiera Osóbki-Morawskiego

WARSZAWA, 28. 1. Prezes Rady Ministrów ob. Osóbka-Morawski otrzymał następujący list od generalnego dyrektora UNRRA Herberta Lejmana:

„Ekscelencjo, niech mi wolno będzie gorąco podziękować za uprzejme przesłanie życzeń z okazji drugiego

rocznicy powstania UNRRA. Nie ma kraju, który by poniósł więcej ofiar w walce o wolność niż nasz, a bohaterstwo Narodu Waszego było na teńnięciem dla całego świata.

Dlatego też chcę zapewnić Pana, że narody zjednoczone, reprezentowane w naszej Organizacji będą na-

dal dokładać wszelkich starań, aby pomóc Polsce w wyrównaniu ciężkich strat na jakie Polska była narażona. Proszę przyjąć, Ekscelencjo, wyrazy najgłębszego szacunku.

Generalny dyr. Herbert Lejman.

Usprawnienie ruchu pasażerskiego

WARSZAWA, 28. 1. Osiągnąwszy sukcesy w dziedzinie przewyżnienia kryzysu na odcinku ruchu towarowego, ministerstwo komunikacji podjęło kroki w kierunku usprawnienia ruchu pasażerskiego, a w szczególności podmiejskiego.

Obowiązujące dotychczas zarządzenie o tymczasowej kolejności pociągów, które dawało pierwszeństwo pociągom towarowym, zostało cofnięte. Nowe zarządzenie z ważnością od pierwszego lutego 1946 roku przywraca do życia przepisy, regulujące kolejność wyprawianych pociągów.

Pierwszeństwo otrzymują pociągi

pasażerskie, a w szczególności podmiejskie (robotnicze i szkolne).

Zarządzenie przewiduje podjęcie zdecydowanej walki z nieregularnym kursowaniem pociągów pasażerskich,

które w znacznej mierze spowodowane było trudnościami natury technicznej, wynikającymi ze zniszczeń wojennych.

Dewaluacja lira

LONDYN, 28. 1. Agencja Reutersa donosi z Rzymu, że dekret włoskiego ministra handlu zagranicznego legaryzuje dewaluację lira, w celu poparcia włoskiego eksportu. Funt angielski został ustabilizowany na pozio-

mie 900 lirów a dolar, na poziomie 225 lirów.

Stosunek funta angielskiego do lira na wolnym rynku wynosi 1050 lirów za funt.

Walka z „osiedleńcami“ — szabrownikami

ŚLUPSK, 28. 1. Celem ukrócenia szabrownictwa na gospodarstwach poniemieckich w powiecie słupskim, wydano rozporządzenie, które przewiduje usunięcie z gospodarstw tych osobników, którzy w przeciągu 14-tu dni nie sprowadzą swoich rodzin.

Rozporządzenie to nie obejmuje repatriantów z za Bugu, którzy pozostawili tam swoje rodziny, o ile udowodnią to dokumentami. Jest to

środkiem zapobiegawczym przeciw tym „osadnikom“, którzy po „osabrowaniu“ przydzielonego obiektu opuszczali gospodarstwa, by więcej już nie powrócić.

Osoby wyjeżdżające po swoje rodziny muszą poddać swój bagaż kontroli gromadzkiej, względnie gminnej Radzie gromadzkiej, która wydaje odpowiednie zaświadczenie.

Inauguracja roku akademickiego na S. G. G. W.

WARSZAWA, 28. 1. W Warszawie odbyła się inauguracja roku akademickiego na SGGW.

Na inauguracji byli obecni: premier Osóbka-Morawski, minister oświaty, rektorzy wyższych uczelni, duchowieństwo, przedstawiciele społeczeństwa i organizacji.

Na wstępie chór akademicki odśpiewał hymn państwowy, poczym rektor Uczelni złożył sprawozdanie i ogłosił nowy skład Senatu academic-

kiego na rok 1945/1946.

Skolei nastąpiło wręczenie pierwszych promocyj doktorskich.

Po odśpiewaniu przez chór „Gaude Mater Polonia“ odbyła się symboliczna immatrykulacja 450 nowoprzyjętych studentów. Poczym profesor dr Michał Korczewski wygłosił wykład „na pograniczu życia i materii nieożywionej“.

Odśpiewaniem „Gaudeamus igitur“ zakończono uroczystość.

Rozdanie nagród im. Stalina

MOSKWA, 28. 1. Dzienniki moskiewskie publikują postanowienie Rady, dotyczące rozdania nagród imienia Stalina za rok 1943 i 1944. Rozdano 16 nagród pierwszych, wynoszących 200 tysięcy rubli każda i 24 drugich nagród — po 100 tysięcy rubli za prace w dziedzinie nauki. 30 pierwszych nagród, 40 drugich nagród i 73 trzecich nagród po 150, 100 i 50 tysięcy rubli przyznano za dokonane wynalazki i wybitne udoskonalenia techniczne. 36 pierwszych nagród i 44 drugich nagród po 100 i 50 tysięcy rubli każda przyznano za wybitne dzieła nauki i sztuki.

Pośród laureatów imienia Stalina znajdują się członkowie Akademii, dyrektorowie najwyższych instytucji badań naukowych, wybitni profesorowie, rutynowani rysownicy, robotnicy i kolchoźnicy, którzy utorowali drogę nowym ulepszeniom działów produkcji, poeci i artyści, którzy wy-

bitnie przyczynili się do rozwoju kultury radzieckiej.

Dziennik „Prawda” podkreśla w artykule wstępnym, że lista nowych laureatów świadczy o wielkiej różnorodności talentów twórczych w Związku Radzieckim. Fakt ten został potwierdzony przez wybitne osiągnięcia ZSRR w dziedzinie nauki, techniki i sztuki. Naród radziecki w krótkim czasie zdobył czołowe miejsce w kulturze świata.

Przedstawiciel dyplomatyczny Austrii w ZSRR

WIEN, 28. 1. Głównodowodzący wojsk radzieckich w Austrii marszałek Koniów zawiadomił rząd austriacki, że Związek Radziecki gotów jest uznać Karola Waldbrunnera jako przedstawiciela dyplomatycznego

NOWY JORK, 28. 1. Agencja Reutera donosi, iż Nowy Jork będzie przejściową siedzibą Organizacji Narodów Zjednoczonych, gdyż wzniesienie koniecznych budynków w miejscu przeznaczonym na stałą siedzibę ONZ zajmie kilka lat.

Doktor Stojan Gawriłowicz w Jugosławii przewodniczący grupy, która dokonywała inspekcji miast mogących stać się siedzibą ONZ podał do wiadomości urzędnika siedziby Or-

ganizacji Narodów Zjednoczonych.

W gmachu sekretariatu ONZ pracować będzie 1356 osób w b.r., a 2216 w 1949 roku. Na zebrania i obrady zostaną przeznaczone dwa pokoje konferencyjne mogące pomieścić po 600 osób każdy, 3 pokoje konferencyjne mogące pomieścić po 300 oraz 12 pokoi dla podkomitetów.

Przewiduje się specjalne pomieszczenie na bibliotekę, która będzie zawierać 400 tysięcy tomów, pokoje dla prasy, składy dokumentów i t. p. Na okres trwania generalnego Zgromadzenia, które trwać będzie co roku przez 8—10 tygodni potrzebna będzie sala mogąca pomieścić 3000 osób oraz pokoje dla korespondentów prasowych. Żywności trzeba dla co najmniej 6 tysięcy delegatów i sztabu.

Kontrola nad piekarniami

Celem uporządkowania sprawy należytego funkcjonowania piekarni. Ministerstwo Apropowizacji i Handlu zorganizowało kontrolę piekarni, która ma zadanie — po ustaleniu form prawnych każdego obiektu piekarskiego, osoby odpowiedzialnego kierownika oraz opisu samego zakładu pod względem technicznym — przeprowadzić stałą kontrolę nad prowadzeniem przez piekarnie ksiąg kontroli wypieku i przepisanych przez Min. Apropowizacji i Handlu sprawozdań. Ponadto kontrola ma za zadanie czuwanie nad jakością i wagą chleba w piekarniach, sklepach i punktach sprzedaży, a w razie stwierdzenia złej jakości chleba kontyngentowego kontrolerzy zarządzają natychmiastowe wstrzymanie sprzedaży i po spisaniu odpowiedniego protokołu pociąganie winnych do odpowiedzialności. Chleb zakwestionowany, a więc nieodpowiedni pod względem jakości w żadnym wypadku nie powinien trafić do konsumenta. Kontrola nad piekarniami przestrzega należytego przechowywania mąki w składach, piekarniach i punktach

sprzedaży. W razie stwierdzenia złej jakości przeznaczony do wypieku mąki, kontroler obowiązany jest ją zakwestionować oraz pobrać próby dla dokonania analizy.

Niezależnie od tego kontrolerzy winni zwracać uwagę na zachowanie przez piekarnie, sklepy i punkty sprzedaży warunków sanitarno-higienicznych, na prawidłowe stosowanie przepisów technologicznych przy wypieku chleba oraz na przestrzeganie odpowiednich przepisów Ministerstwa Apropowizacji i Handlu.

Na koniec inspektorzy Dep. Przemysłu Miejscowego przy województwach współdziałają z miejscowymi władzami w sprawach, związanych z gospodarką, mąką i chlebem, wyznaczeniem cen na chleb, rozdziałów kontyngentów mąki między piekarnie, jak również w akcjach podejmowanych przez zarządy miast, spółdzielnie, związki zawodowe i zawodowe organizacje piekarskie, mających na celu uporządkowanie stosunków w piekarnictwie oraz polepszenie stanu technicznego urządzeń zakładów piekarskich.

Zniesienie zakazu strajków

LONDYN, 28. 1. Na odbywającym się posiedzeniu Parlamentu rząd angielski wniósł projekt ustawy o zniesieniu zakazu strajków powszechnych. Prawo dotyczące zakazu strajków powszechnych zostało wydane w Anglii w 1927 roku. Było to po generalnym strajku w roku 1926.

Projekt wniesionej ustawy przez

rząd Partii pracy przewiduje zezwolenie urzędnikom angielskim wstępowania do partii politycznych, co dotychczas było zabronione w Anglii.

Wobec tego, że konserwatyści przeciwni są zdecydowanie legalizacji strajków, na temat projektu spodziewana jest obszerna dyskusja.

Linia wysokiego napięcia

Uroczyste uruchomienie linii wysokiego napięcia, łączące Zakopane z Zagłębiem Węglowym, o czym donosiliśmy przed kilku dniami, było wymownym przykładem czego dokonać może energia ludzi, którzy postanowili wszystkie swoje wysiłki oddać odbudowie kraju.

Podkreślił to w swym przemówieniu wiceminister przemysłu inż. Ciszewski, dokonując otwarcia linii.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej ob. Bierut na wniosek ministra przemysłu i handlu przyznał najbardziej zasłużonym przy budowie linii odznaczenia państwowe.

Literatura filmowa

Gdy mówimy dziś o szerzeniu kultury filmowej w naszym społeczeństwie i o podniesieniu poziomu kultury artystycznej twórców filmowych, aktualnym staje się zagadnienie literatury specjalnej, zarówno popularzatorskiej, jak i fachowej z zakresu kinematografii.

Literatury takiej przed wojną w Polsce nie było — brak nam było nawet ośrodka, który by gromadził i udostępniał wszystkim zainteresowanym zagraniczną literaturę filmową.

Polskie pozycje bibliograficzne w dziedzinie filmu można policzyć na palcach jednej ręki.

Naszej branży filmowej jakkolwiek literatura po za świstkami reklamowymi była niepotrzebna. Wiedzę o filmie nabywało się u nas przy stoliku kawiarnianym lub bezpośrednio „na planie” pod okiem rodzimych mistrzów i wtajemniczonych znawców X-jej muzy.

Tymczasem — w krajach, w których na film patrzyło się nieco inaczej, niż jako na obiekt sklepikarskiego handlu, bibliografia filmowa rosła z dnia na dzień. Przynosiło to korzyść nie tylko samym filmowcom przez wzbogacenie ich wiedzy o filmie, ale znacznie przyczyniało się do popularyzowania spraw kinemato-

grafii we wszystkich dziedzinach życia i do podniesienia ogólnego poziomu kultury filmowej w danym kraju.

O ile naprz. francuska literatura filmowa zwraca uwagę bogactwem książek o historii kina, o tyle znów w wydawnictwach niemieckich znajdziemy wyczerpujący materiał, dotyczący techniki kinematograficznej i filmu amatorskiego. Amerykańska literatura filmowa odznacza się zdecydowaną przewagą różnorodnego materiału reportażowego, w którym główną uwagę poświęca się okrzyczanym aktorom filmowym.

Osobną pozycję w tej dziedzinie zajmuje ZSRR. Dzięki planowemu rozwojowi wszystkich gałęzi kinematografii i tendencji do uczynienia kina najbardziej popularną ze sztuk, prowadzi się tam na szeroką skalę, zakrojoną akcją wydawniczą, obejmującą tematycznie wszystkie działy kinematografii. Państwowe Wydawnictwo Filmowe, współpracujące z Instytutem Filmowym, które szkoli fachowców, wydaje rocznie kilkaset książek i broszur, poświęconych teorii i praktyce sztuki i przemysłu filmowego. Książki te są dostępne nie tylko samym filmowcom, znaleźć je można w bibliotece każdego miasteczka, gdzie widz kinowy może w

w każdej chwili zapoznać się z materiałami, informującymi go o wyświetlanych filmach.

Brak scenariuszy, nadających się do realizacji, spowodował w ZSRR wydawanie książek, zawierających scenariusze najcenniejszych filmów kinematografii światowej. W ten sposób popularyzuje się scenariopisarstwo jako specjalny rodzaj twórczości literackiej. Prasę filmową podzielono na fachową i popularną. W tej ostatniej nie mamy do czynienia z tak rozpowszechnionym u nas i gdzie indziej kultem „gwiazd”. Propaguje się w niej kino jako odrębną gałąź sztuki.

Oparcie naszej kinematografii na zasadach gospodarki planowej daje nam możliwość potraktowania sprawy literatury filmowej pod kątem naszych istotnych potrzeb w tej dziedzinie.

Dziś nie mamy jeszcze nawet własnej prasy filmowej. Zdajemy sobie sprawę, że wydawnictwo podręczników szkolnych jest obecnie ważniejsze od czasopisma filmowego. Nie mniej jednak już dzisiaj pracuje się nad tym, by wiedzę o filmie należycie usystematyzować, by gromadzić materiały, które młodym filmowcom ułatwią kształcenie się, a czynnym już realizatorom umożliwią pogłębienie ich wiedzy fachowej.

W bibliotece „Filmu Polskiego” zgromadzono kilkaset dzieł, poświęconych zagadnieniom teoretycznym i praktycznym kinematografii. Udało się skompletować niemal całą niemiecką literaturę filmową. Nadeszły podstawowe prace sowieckie z zakresu filmu, zaczynają napływać książki francuskie i angielskie. Biblioteka gromadzi nie tylko książki filmowe, lecz także literaturę z dziedzin pokrewnych, jak malarstwo, muzyka, teatr i t. p.

Rozpoczęto już tłumaczenie najważniejszych pozycji. Poza tym wykorzystuje się także dla celów szkoleniowych nieogłoszone jeszcze drukiem prace polskie.

Z biegiem czasu biblioteka „Filmu Polskiego” stanie się nie tylko jedynym w Polsce ośrodkiem, skupiającym literaturę filmową, ale wobec zniszczeń, jakich doznały w czasie wojny biblioteki polskie — poważnym źródłem literatury w zakresie sztuk pięknych.

Gdy tylko pozwolą na to możliwości techniczne rozpoczęta zostanie akcja wydawnicza literatury filmowej. Wiedza o filmie, jako jednej z najpopularniejszych dziedzin sztuki, musi być dostępna dla wszystkich.

Z. P.

PRACA-PRZEMYSŁ-HANDEL

Na drodze do rozwoju

Posiedzenie plenarne Rady Oddziału Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. powiatu lipnowskiego obfitowało w momenty, które powinny znaleźć odbicie w całości kształcie wysiłków naszych zagadnień spółdzielczych będących trzonem życia gospodarczego i jego najbardziej skutecznego i szybkiego rozwoju.

Wiadomo wszystkim, że dorobek nasz gospodarczy został zniszczony doszczętnie.

Trudności, następujące się na drodze w realizowaniu naszych przedsięwzięć stwarzają nieraz pozory mogące odbić się niekorzystnie w opinii społecznej.

Kilku wybitniejszych pionierów Spółdzielczości podjęło pracę na odcinku powiatu lipnowskiego, opanowując od zarania Niepodległości najważniejsze gałęzie naszego gospodarstwa rodzimego.

Obecny Przewodniczący Prezydium Rady Pow. Oddziału Zw. Rew., równocześnie Kierownik miejscowej Spółdzielni Mleczarskiej ob. Iwanejko w wywodach swoich sprawozdawczych z całości kształtu zagadnień spółdzielczych minionego okresu letniego, zobrazował dobitnie sukcesy na tym polu w sensie rozwoju istniejących oraz uruchomionych czynnych placówek spółdzielczych.

Jest rzeczą zrozumiałą, że pionierami tych poczynań są starzy, wypróbowani spółdzielcy. Mając na uwadze dobro powierzonych odcinków spółdzielczych, Obywatele ci rozumieją, że w ustroju demokratycznym istnieje jedna zasada: „owoce pracy społecznej są własnością społeczną” i dlatego mamy prawo nie tylko oczekiwać lecz żądać poparcia naszej akcji przez czynniki administracji publicznej. Zdarzają się tymczasem wypadki paraliżowania ruchu spółdzielczego właśnie przez nieuświadomionych przedstawicieli administracji publicznej, których interwencja powoduje straty moralne i materialne w poszczególnych skupiskach spółdzielczych.

Regulowanie cen na produkty spożywcze i przemysłowe nie należy do zadań Spółdzielczości. Spółdzielczość zmuszona jest dostosować się do warunków, będących wytworem istniejących stosunków gospodarczych ogólnopństwowych. Płacąc najwyższe ceny za dostarczane towary — zdobędziemy producenta, sprzedając towary według cen możliwie najniższych — pozyskamy konsumenta. Oto zadania Spółdzielczości, które w miarę przenikania uświadczenia do szerszych mas społecznych będą fundamentem do całkowitego uspołecznienia handlu.

Spółdzielczość przejmując egzekutywę świadczeń kontyngentowych, spowodowała poruszenie tej części społeczeństwa, na których spada ten obowiązek. I tu właśnie obserwuje się charakterystyczne zjawisko. Dobry dostawca kontyngentu jest równocześnie dobrym klientem Spółdzielni, do której ma całkowite zaufanie. Odwrotnie natomiast — Obywatel, który nie wywiązał się z obowiązku dostaw kontyngentowych, omija Spółdzielnię w celu uniknięcia kontroli nad obrotami własnych produktów. Tu leży zasadnicza nasza bolączka, za którą odpowiedzialność spada na

Obowiązkowe dostawy ziemiopłodów

Ostatnio ukazały się rozporządzenia prezesa Rady Ministrów o obowiązkowych dostawach żyta, pszenicy, nasion oleistych, ziemniaków, siana, słomy na rok gospodarczy 1945/46 na ziemiach odzyskanych.

Minister aprowizacji i handlu ustalił globalne ilości, które dla poszczególnych województw winny być ściągnięte w drodze świadczeń rzeczowych na zaopatrzenie miejscowej

ludności. Powołane przez ministra wojewódzkie komisje świadczeń rzeczowych dokonają podziału tych ilości na poszczególne powiaty.

Wszystkie ziemiopłody zebrane w ramach akcji żniwnej przez władze cywilne i wojskowe przechodzą pod zarząd wymienionego ministerstwa, które ustali ceny i sposób rozrachunku za wymienione dostawy.

Ponad pół miliona ton zboża

Według meldunków otrzymanych przez Ministra Aprowizacji i Handlu do dnia 15 stycznia rb. zebrano w całym kraju, w ramach akcji świadczeń rzeczowych, 500.746 ton zboża.

Województwa centralne i wschodnie dostarczyły 423.793 ton, w tym województwo poznańskie 127.168 ton. Następnie województwo pomorskie 86.585 ton. Województwo śląsko-dąbrowskie wypełniło obecnie plan na

rok 1945/46 61,4% zachowując I-sze miejsce.

Ziemię odzyskane dostarczyły 76.953 ton. Najlepiej wywiązała się ziemia mazurska 29.761 ton, następnie województwo dolnośląskie 19.173 ton, Śląsk opolski 17.670,9 ton, Pomorze zachodnie 6.170,7 ton oraz powiaty przyłączone do województwa gdańskiego 4.177,6 ton.

Konie od UNRRA

W końcu grudnia i na początku stycznia przybyły z Ameryki do Gdańska 4 okręty, które przywoziły w ramach dostaw UNRRA około 2000 koni.

25% koni pozostanie na terenie województwa gdańskiego szczególnie

ogółoconego z inwentarza pociągowego. Poza tym z wymienionej ilości koni uwzględniono przede wszystkim potrzeby województwa śląsko-dąbrowskiego, okręgu mazurskiego i Pomorza zachodniego.

1000-ny wagon kolejowy

Pracownicy poznańskich głównych warsztatów kolejowych oddali do dys-

pozycji służbie ruchu 1000 wyremontowany przez siebie wagon osobowy.

Ruch kolejowy

W miarę ożywiania się życia gospodarczego na wybrzeżu wzrasta się ruch kolejowy. Dane porównawcze DOKP., ilustrujące ilość przebytej drogi przez parowozy przedstawiają się następująco: w maju ub. r. 600.000 parowozokm., we wrześniu — 980.000, w grudniu — 1.300.000 parowozokm.

Wzrasta również ilość przewiezionych towarów. W maju 1945 roku przewieziono 246.000.000 brutto ton towaru, zaś w grudniu 350.000.000 brutto ton. Koleje DOKP Gdańsk, zużywają przeciętnie 1400 ton węgla na dobę.

200 proc. produkcji

Pierwsza krajowa fabryka lakieru i preparatów chemicznych w Dębniakach osiągnęła 200% produkcji przedwojennej.

Przed wojną produkcja miesięczna

fabryki wynosiła 3 do 4 ton lakierów, w czasie okupacji 2 i pół tony, obecnie zaś produkcja wyraża się cyfrą 7 ton miesięcznie.

nikogo innego, jak właśnie na tych, którzy obowiązek państwowy traktują po macoszemu. Musimy zrozumieć, że świadczenia kontyngentowe są nakazem chwili i są bezpośrednim przyczynkiem do utrzymania równowagi pod względem gospodarczym i politycznym. Dlatego Spółdzielczość, rozumiejąc ważność tej akcji, poszła po linii interesu państwowego przejmując egzekutywę kontyngentów.

Udział społeczeństwa w ruchu spółdzielczym jest niezadawalający. Biorąc pod uwagę fakt, że do życia weszły nowe pokolenia wyrosłe w czasie okupacji, dla których ruch spółdzielczy jest zjawiskiem obcym, musimy wykorzystać wyrobienie facho- we starych spółdzielców dla celów propagandy bezpośredniej w terenie. Zasadniczą przeszkodą w realizowaniu tej tak ważnej dziedziny Spółdzielczości jest brak środków loko-

mocji. Musimy pamiętać o tym, że niewystarczającą jest sprawa doraźnego opanowania spółdzielczości. Pewien wysiłek musimy poświęcić z myślą o przyszłości — wychować nowe kadry spółdzielców.

Odzyskać nasz dorobek społeczny możemy jedynie wspólnym wysiłkiem. Wszyscy musimy stanąć do pracy i wszędzie gdziekolwiek dominującym hasłem jest dobro społeczne, oddać się z całkowitym poświęceniem.

Ożywiona dyskusja, jaka wyłoniła się między czołowymi przedstawicielami Spółdzielczości naszego powiatu, przyczyniła się wybitnie do wzmożenia inicjatywy w kierunku stabilizacji istniejących i organizowania nowych placówek pod hasłem: „wszyscy do szeregów spółdzielczych“.

Ossowy.

Kartki dla bezrobotnych robotników budowlanych

Mając na uwadze trudną sytuację pracowników budowlanych, skazanych w martwym sezonie na przymusowe bezrobocie — Ministerstwo Aprowizacji i Handlu przyznało robotnikom tym karty I-jej kategorii. Odpowiednie zarządzenia wysłane zostały do wszystkich Urzędów Wojewódzkich i Zarządów Miejskich.

Otrzymanie przez bezrobotnego pracownika budowlanego kart I-jej kategorii uwarunkowane jest przede wszystkim tym, żeby zwolnienie z pracy miało charakter tymczasowy — na okres sezonu martwego w pracach budowlanych. Nie mogą otrzymać kart zaopatrzenia pracownicy, którzy samowolnie rzucili pracę.

Warunkiem otrzymania kart jest przepracowanie na podstawie umowy zbiorowej co najmniej 3-ch miesięcy w przedsiębiorstwach budowlanych przy odbudowie kraju oraz trudne położenie materialne pozostającego bez pracy.

Uprawnieni pracownicy otrzymają karty zaopatrzenia dla siebie i swych rodzin w styczniu i lutym br. na podstawie specjalnych list, sporządzonych przez ich dotychczasowe zakłady pracy.

Z warcholstwem należy skończyć

Zdarzyły się ostatnio odosobnione, ale poważne wypadki rozbijania przez elementy społeczne publicznych wieców, poświęconych sprawom zbiórki świadczeń rzeczowych. Wypadki te, spowodowane przez wrogię dla Państwa czynniki reakcyjne, które dążą wszelkimi siłami do wywołania fermentu w kraju i utrudnienia Rzadowi zaopatrzenia ludności pracującej w żywność, wywołały powszechne oburzenie i potępienie ze strony miejscowego społeczeństwa.

Wykroczenia takie są obecnie traktowane jako akt antypaństwowy i tępięte przez organa bezpieczeństwa z całą surowością prawa. Na podstawie dekretu z 16. 11. 45 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych „kto złośliwie uchyla się od ciężącego na nim z mocy ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych, albo spełnienie takiego obowiązku, ciężącego na innej osobie utrudnia lub udaremnia, albo publicznie nawołuje do uchylania się od obowiązku świadczenia, podlega karze więzienia do lat 5-ciu“. Osobnicy, naruszający normalny przebieg wiecu poświęconego świadczeniom rzeczowym, będą niezwłocznie na miejscu przestępstwa zatrzymywani przez władze bezpieczeństwa i przekazywani do dyspozycji Sądów Ludowych, urzędujących w składzie Sędziów Okręgowych i 2 ławników, wydelegowanych przez Wojewódzką Radę Narodową.

Każdy lojalnie myślący obywatel, któremu na sercu leży szybka odbudowa kraju, winien okazać władzom bezpieczeństwa pomoc w kierunku zwalczania aktów antypaństwowych, utrudniających spełnianie powszechnego obowiązku świadczeń rzeczowych, będących głównym źródłem zaopatrzenia ludności pracującej.

Z warcholstwem należy skończyć!

